

man så ikke bare støtte oppositionen? For det er jo det, Folketinget gerne vil, og jeg tror, at vi med det lovforslag her kan få hele Folketingets opbakning til, at vi laver noget, der er klogt i forhold til elndkomstregisteret og administrationen af a-kasse-reglerne, men vi vil ikke samtidig gøre det, at vi straffer nogle af de svageste her i samfundet med henblik på at holde dem ude af at kunne få understøttelse i fremtiden. Så vi mangler fra beskæftigelsesministerens side at få at vide, hvorfor man ikke simpelt hen bare i første omgang støttede oppositionens forslag i stedet for at trække den her sag i langdrag og fremsætte sit eget.

Jeg er da godt klar over, at vi herinde i Folketinget ikke kan behandle to fuldstændig identiske forslag, og jeg tror, at Dansk Folkeparti vil støtte regeringen. Så er der jo størst flertal for det; så bliver det det. Men sagen er den, at det bliver nøjagtig det samme, om Dansk Folkeparti og regeringen havde tilsluttet sig vores forslag fra starten af.

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

I SF vil vi ikke forringe forholdene for arbejdsløse. Det ville beskæftigelsesministeren have gjort, men han har, som det er blevet nævnt, ændret mening, bl.a. fordi vi i oppositionen havde lavet et ændringsforslag til denne lov. Så som det er nævnt, er det endt med, at beskæftigelsesministeren stiller nøjagtig det samme ændringsforslag, som vi havde stillet. Og det hilser vi med stor tilfredshed. Som man siger: Der bliver større glæde i Himlen over én synder, der omvender sig – beskæftigelsesministeren – end 99 retfærdige, der ikke har brug for omvendelse.

Det ærgerlige er naturligvis, at beskæftigelsesministeren ikke har omvendt sig på mange andre punkter, f.eks. med hensyn til at skære i supplerende dagpenge til arbejdsløse, som det skete i sommer, og det vil ramme titusinder af mennesker i denne tid. Det gælder også ministerens jagt på de syge, den meget dårlige fulde kommunalisering af jobcentrene, den manglende indsats for arbejdsmiljø osv. Her er ministeren i virkeligheden storsynder, og der er stort behov for omvendelse. Men det er desværre ikke sket.

Nuvel, i den konkrete sag – hvor ministeren altså *har* ændret kurs – er det som nævnt sådan,

at hvis man som arbejdsløs to gange inden for 12 måneder kommer til at udeblive fra en samtale eller bliver selvforskyldt ledig, så indstilles udbetalingen af dagpenge, indtil man har haft mindst 300 timers arbejde i løbet af 10 uger.

Regeringen valgte i første omgang at foreslå en forhøjelse af arbejdskravet til 390 timer i løbet af 3 måneder. Men det er langt, langt sværere f.eks. for en langtidsledig eller for en ufaglært eller for en ældre lønmodtager, der er ledig, at finde 390 timers arbejde end 300 timers arbejde, og det gælder også, selv om man ville forlænge den periode lidt, hvor man kunne finde arbejdstimerne. Ikke mindst i en tid, som vi har nu med voldsomt stigende arbejdsløshed, hvor flere hundrede mennesker i Danmark bliver fyret hver dag, bliver det endnu sværere at finde de her 390 timers arbejde, så regeringen har klogelig valgt at bibeholde de 300 timer. Det er vi tilfredse med, og det stemmer vi naturligvis for.

Kl. 13:10

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, vi skal være glade for, at vi har et forslag, som der er enighed om.

Nu hørte vi så hr. Bjarne Laustsen snakke om, at det nok bliver vedtaget, fordi Dansk Folkeparti stemmer for forslaget. Selvfølgelig gør vi det, det gør Socialdemokratiet også; hele Folketinget stemmer for det ændringsforslag, som ministeren nu har stillet.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om Dansk Folkeparti skulle støtte Socialdemokratiet og SF's forslag, eller hvad vi skulle gøre. I den forbindelse synes jeg, det var ret og rimeligt at overbevise ministeren om, at det var sådan, det skulle være, og så også få en bred opbakning til det i Folketinget, hvor alle partier var med, i stedet for et forslag, som regeringen måske ikke var så opsat på.

Det er min opfattelse, at det altid har været sådan, at hvis oppositionen kommer med et forslag, som regeringen bliver overbevist om er o.k., så gør regeringen det til sit eget. Det er også sket, dengang hr. Bjarne Laustsens parti sad i regering; hvis der kom et ændringsforslag, som de kunne se var fornuftigt – det skete jo også dengang – så gjorde regeringen det til sit eget.

Det er også det, der er sket her, ved at ministeren er blevet overbevist om, at det er sådan, det skal være. Og så burde hr. Bjarne Laustsen jo